

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. І. І. МЕЧІНКОВА

РГБ ОД

24 МАРТ 1997

На правах рукопису

ЛІЩУК СЕРГІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ

S. S.

РІВНОВАЖНІ ТА НЕРІВНОВАЖНІ ВЛАСТИВОСТІ
СИЛЬНОВ'ЯЗКИХ РІДИН ТИПА ГЛІЦЕРИНУ

Спеціальність 01.04.02 – Теоретична фізика

Автореферат
дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата фізико-математичних наук

Одеса – 1996

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана на кафедрі теоретичної фізики Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова.

Науковий керівник: доктор фізико-математичних наук професор Маломуж М. П.

Офіційний опоненти: доктор фізико-математичних наук професор Пінкевич Ігор Павлович

доктор фізико-математичних наук
зав. лаб. НДІ фізики
Бондарев Віктор Миколайович

Провідна установка: Інститут фізики Національної академії наук України, м. Київ.

Захист дисертації відбудеться 21 березня 1997 р. о.
год. ____ хв. На засіданні Спеціалізованої ради К 05.01.10 в
Одеському державному університеті ім. І. І. Мечникова (270100, Одеса-100, вул. Щепкіна, 14).

З дисертацією можна ознайомитися в науковій бібліотеці
Одеського університету (вул. Преображенська, 24).

Автореферат розісланий 17 лютого 1997 р.

Вчений секретар Спеціалізованої вченої ради
д-р фіз.-мат. наук, професор

О. В. Затовський

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність проблеми. Сильнов'язкі рідини різноманітних типів (сілікатні стекла, масла, гліцерин і гліцериноподібні рідини, полімерні розчини, пластмаси, клеї, продукти харчування, тощо) знаходять численне використання в техніці, технології, медицині, наукових дослідженнях. Фізичні властивості таких рідин дуже нетривіальні. Це проявляється в температурній залежності термодинамічних величин: густини, теплоємності, діелектричної проникності, коефіцієнту теплового розширення; в поведінці в'язко-пружних властивостей, ЯМР тощо. За нашого часу накопичено величезний емпіричний матеріал. Проте теоретичні підходи до опису різних властивостей мало пов'язані як між собою, так і з картиною теплового руху у системі. Так, для опису в'язко-пружних властивостей притягуються тривіальні узагальнення лінійної релаксаційної теорії, зокрема теорії з неперервним розподілом часів релаксацій, різні варіанти теорії взаємодіючих мод, нелокальна теорія Ісааковича-Чабан і т. п. Концептуально ці підходи не взаємопов'язані. В них не враховується специфіка структури сильнов'язких рідин різних типів. В рамках цих теорій не знаходять пояснення аномальних властивості поведінки термодинамічних величин, значний рост в'язкості при зниженні температури, стійкість таких рідин відносно кристалізації. Не вдається навіть самоузгоджено описати в'язко-пружні властивості. Важкою проблемою для цих теорій виявляється проблема склування. Додамо, що молекулярно-динамічні експерименти також не приводять до формування повної молекулярної картини.

В цій ситуації вкрай необхідним є створення і розвиток чіткої картини теплового руху молекул у сильнов'язких рідинах. У зв'язку з широким різноманіттям типів молекулярної взаємодії здається доцільним зосередити увагу на природі сильнов'язкого стану у таких рідинах, властивості яких найбільш вивчені. До їх числа в першу чергу належать гліцерин і гліцериноподібні рідини.

Мета роботи.

1. Розвиток кластерних уявлень про мікроструктуру перехоплюжених стаїв сильнов'язких рідин типу глицерину.
2. Регульний аналіз термодинамічних властивостей таких рідин на основі кластерних уявлень.
3. Всебічний аналіз частотної дисперсії і температурної залежності в'язко-пружиних модулей, діелектричної проникності, теплопровідності та ін.
4. Побудова системи гідродинамічних рівнянь, що описують еволюцію стабіонеріноважних стаїв рідин.
5. Аналіз особливостей поширювання та згасання довгохвильових мод теплового руху молекул і опис спектрів молекулярного розсіювання світла.
6. Дослідження залежності значень спостерігаємих величин від тривалості експерименту і часу виготовлення сильнов'язкого стану.
7. Дослідження коливальної релаксації в малов'язкому та сильнов'язкому станах.
8. Розробка нового ефективного методу обробки експериментальних результатів для визначення параметрів релаксаційних процесів.

Наукова новизна.

1. Самоузгодженим шляхом описані особливості термодинамічних, кінетичних, діелектричних властивостей сильнов'язких рідин типу глицерину.
2. Надана несуперечна інтерпретація поляризованої і наполяризованої складових спектрів молекулярного розсіювання світла, вимушеного імпульсного розсіювання світла, діелектричної релаксації та ін.
3. На прикладі теплопровідності вивчені залежності спостерігаємих значень термодинамічних величин від співвідношення часів спостережання, виготовлення сильнов'язкого стану та релаксації.

4. Розроблено новий метод визначення часу коливальної релаксації рідин за допомогою співвідношення Ландau-Плячека.

5. Розроблено новий метод визначення параметрів релаксаційних процесів за допомогою регуляризованих частотних моментів.

Практична значимість роботи. Розвивається внутрішньо узгоджений підхід до опису різних термодинамічних і зв'язаних з ними властивостей сильнов'язких рідин типу гліцерину. В рамках такого підходу знаходять поєднане тлумачення основні властивості таких рідин. Обґрутується кластерна модель їх структури, надано чисельну східку розміру кластерів. На основі цього підходу можуть бути суттєво уточнені набір і числові значення параметрів, які характеризують сильнов'язкі рідини, що має важливе значення для дозіджової літератури. Таку саму роль відіграють і розроблені методи обробки експериментальних даних та визначення часу коливальної релаксації рідин. Результати роботи можуть бути використані для прогнозування властивостей рідин типу гліцерину в специфічних зовнішніх умовах. Використаний підхід дозволяє подальше розвиття і узагальнення.

Основні положення, які виносяться на захист:

1. Всеобічний аналіз температурних залежностей найважливіших термодинамічних величин на основі кластерних уявлень.

2. Теоретичний аналіз частотної залежності теплоємності системи, їх значень, вимірених термодинамічними методами, від тривалості експерименту та способа виготовлення сильнов'язкого стану.

3. Структура рівнянь гідродинаміки в сильнов'язкій області.

4. Дослідження особливостей температурної поведінки параметрів спектрів молекулярного розсіювання світла, вимушеної імпульсного розсіювання світла, діелектричної релаксації, ЯМР.

5. Особливості поширювання та згасання звука в сильнов'язких рідинах та ретельне порівняння з даними акустичної спектроскопії та вимушеної імпульсного розсіювання світла.

6. Числові значення часу релаксації найважливішого релаксаційного процесу в силинов'язкій області в широкому температурному інтервалі.

7. Методи визначення часу коливальної релаксації рідин та параметрів спектральних ліній.

Апробація роботи. Основні результати дисертаційної роботи доповідалися та обговорювались на:

- XI Українській школі-семінарі “Спектроскопія молекул та кристалів” (Харків, 1993);
- XXII Європейському симпозіумі по молекулярній спектроскопії (Ессен, 1994);
- XII Міжнародному семінарі по міжмолекулярній взаємодії та конформаціям молекул (Харків, 1994);
- II Всеукраїнській конференції молодих вчених (Київ, 1995); - Міжнародній школі-семінару по сучасному ЯМР (Брашов, 1995);
- XII Українській школі-семінарі “Спектроскопія молекул та кристалів” (Ніжин, 1995).

Публікації. За матеріалами дисертації опубліковано шість робіт, список яких приведено в кінці автореферату.

Об'єм і структура роботи. Дисертація складається із вступу, чотирьох глав, додатка, висновків, списку літератури (125 назв). Робота викладена на 131 сторінках, включає 21 рисунок і 2 таблиці.

ЗМІСТ РОБОТИ

Дисертація починається з розширеного вступу. В ньому подано обґрунтування напрямку подальших досліджень, подано короткий огляд літератури по порушенні тематики. Сформульована мета дисертаційної роботи і викладено основні результати, які виносяться на захист.

В огляді літератури наведено короткі коментарі та зауваження до найбільш поширених підходів до теорії термодинамічних та кінетичних властивостей силинов'язких рідин. В першу чергу це сто-

существує узагальненої локальної теорії релаксаційних процесів, відокремів з кластерним розподілом часу релаксацій, теорії колокодіючих мод, нелокальної теорії Ісаковича-Чабан та іх порівняні. Відмінно, що основною слабкістю усіх підходів є їх односторонність, тобто їх здатність Більш-менш вдало описувати тільки величину кількості властивостей перехолоджених рідин. Наведено аргументи, які обґрунтують переваги кластерного підходу до аналізу структури та термодинамічних і кінетичних властивостей перехолоджених станів сильноз'язаних рідин. Вихідчи з цього мета дисертації формулюється як подальший розвиток кластерних зуявлень про властивості сильноз'язаних рідин.

Перша розділ дисертації присвячена дослідженню особливостей кластерами термодинамічних величин, в першу чергу теплопровідності та діелектричної проникності. Відмінним пунктом для побудови теплопровідності є співвідношення для кутини ρ і ентропії S , які визікають з кластерної будови. У зв'язку з результатами робіт [1-3] ρ і S можуть бути представлені у вигляді:

$$\rho = \rho_s \varphi + \rho_i (1 - \varphi), \quad (1)$$

$$S = s_s \varphi + s_i (1 - \varphi), \quad s = \frac{S}{V}, \quad (2)$$

де φ – питомий об'єм, який займають сильноз'язані кластери, V – об'єм системи, символи s і V позначають стани речовини: s – скопомібний, V – рідинноподібний. Вихідчи з цього показано, що питомі теплопровідності системи при постійних тиску і об'ємі мають структуру:

$$h_p = h_{ss} \varphi + h_{ii} (1 - \varphi) + T (S_s - S_i) \left(\frac{\partial \varphi}{\partial T} \right)_p, \quad (3)$$

$$\begin{aligned} h_p = & \left\{ h_{ss} + T \alpha_s \left[\rho_s c_s c_s^2 + \left(\frac{\partial \varphi}{\partial T} \right)_s \right] \right\} \varphi + \\ & + \left\{ h_{ii} + T \alpha_i \left[\rho_i c_i c_i^2 + \left(\frac{\partial \varphi}{\partial T} \right)_i \right] \right\} (1 - \varphi) + \\ & + T (S_s - S_i) \left[\left(\frac{\partial \varphi}{\partial T} \right)_p + \left(\frac{\partial \varphi}{\partial T} \right)_i \left(\frac{\partial \varphi}{\partial T} \right)_p \right], \end{aligned} \quad (4)$$

де α позначає коефіцієнт температурного узгодження, c - швидкість по-
вздовжнього звуку. Формули (3), (4), як показано в дисертації, пра-
вильно описують температурну поверхню теплосмистостей.

Для опису частотної дисперсії теплосмистості використано флуку-
туючо-дисипативну теорему, яка пояснює уявну частину h'' теп-
лосмистості з флукутаціями енергії або енталпії. У згоді з цим:

$$h''(\omega) = \frac{\kappa}{2k_B T^2} \omega \operatorname{Re} \varphi_r(\omega), \quad (5)$$

де $\varphi_r(\omega)$ - корелятор енергії системи. Показано, що частотна по-
ведінка корелятора $\varphi_r(\omega)$ обумовлена в першу чергу еволюцією
роздірів слабозв'язаних кластерів і має вигляд:

$$\begin{aligned} h''_r(\omega) &= \frac{\pi C \operatorname{sh} 2x + \sin 2x}{4x \operatorname{sh}^2 x + \sin^2 x}, \\ h'_r(\omega) &= -\frac{3C}{4x} \left(\frac{2}{x} - \frac{\operatorname{sh} 2x + \sin 2x}{\operatorname{sh}^2 x + \sin^2 x} \right), \end{aligned} \quad (6)$$

де $x = \pi \sqrt{\omega \tau / 2}$, τ - час релаксації періноважкої функції розподілу
слабозв'язаних кластерів по розмірам до її рівноважної форми,

$$C = \frac{\pi A}{2k_B T^2} \langle \delta g^2 \rangle (1 - \varphi)^2.$$

Тут $\langle \delta g^2 \rangle$ - дисперсія рівноважного розподілу мас кластерів, A -
відома константа, яка залежить від структури останніх.

В дисертації виконано детальні порівняння частотної дисперсії
температури поведінки дійсної та уявної частин теплосмистості з
експериментальними даними. Аналіз показує дуже добре згодження
результатів теорії та експерименту. Зазначенено, що хоча частотна
дисперсія теплосмистості обумовлена часововою еволюцією слаб-
озв'язаних кластерів, гранічно низько- та високочастотні власни-
вості виявляються певними функціями $\varphi(T, P)$, яка відповідає існу-
ванню сильнов'язаних кластерів.

Обговорюється залежність "статичних" значень теплосмистості,
які вимірюються в експерименті, від тривалості спостереження і спо-
собу виготовлення сильнов'язкого стану. Показано, що процес
вимірювання теплосмистості приводить до ефективного зниження теп-

люсмісті в області, в якій відбувається основний релаксаційний процес.

Для перевірки самоугодженості теорії уявлення про мікронеоднорідну будову сильнов'язкого стану рідин розглядається також незалежна від темпосмислі поведінка діелектричної проникності системи. Використано апарат, який розвинуто для опису діелектричної проникності мікронеоднорідних середовищ, та ідею про те, що дисперсія найбільш певної частини діелектричної проникності обумовлена релаксацією слабозв'язаних кластерів. Показано, що частотна дисперсія діелектричної проникності описується формулою

$$\frac{\epsilon(\omega) - \epsilon_0(\omega)}{\epsilon(\omega) + 2\epsilon_1(\omega)} = \frac{\epsilon_s(\omega) - \epsilon_0(\omega)}{\epsilon_s(\omega) + 2\epsilon_1(\omega)} e^{i\omega t}, \quad (7)$$

яка добре описує діаграму Коула-Коула для глицерина.

Глава завершується коротким обговоренням отриманих результатів.

В другій главі дисертації досліджується релаксаційна петосінка в'язко-пружиних модулей. На початку глави розглянута частотна дисперсія зсувиого та об'ємного коефіцієнтів в'язкості. Останні визначаються за допомогою формул теорії лінійної релаксії Кубо, в яких вказані величини з пропорційними кореляторами зсуви та поздовжніх компонент тензора напруженів. Для сильно анизотропних молекул глицериноподібних рідин тензор напруженів з доброю точністю є пропорційним тензору анизотропії. Використано дуже важливе співвідношення між кореляторами флуктуацій тензора анизотропії та маси сильнов'язаних кластерів, яке є визначальним для специфіки сильнов'язкого стану. Згідно з [3]:

$$\langle \xi'(t) \xi'(\omega) \rangle_{\omega} \sim \langle \delta g(t) \delta g(0) \rangle_{\omega} \sim t F(i\omega t), \quad (8)$$

де F – іс аналітична функція частоти. Показано, що зсуви і об'ємна в'язкості, як функції температури, змінюються пропорційно часу релаксації. Враховано також більш швидкі механізми релаксацій, які відповідають несуттєвим для сильнов'язкого стану ступіням свободи, зокрема, коливальним.

Запропонована система гідродинамічних рівнянь. Структурою вона має той же характер, що і рівняння гідродинамики в малов'язкій області, але, на відміну від останніх, включає частотно залежні коефіцієнти звукої та об'ємної в'язкостей та генеральністю системи. Слід підкреслити, що частотна залежність нерозчинених величин визначається одною і тією ж релаксаційною функцією F . Наведено загальні вирази для кореляторів основних гідродинамічних змінників.

Побудовано дисперсійні рівняння для звукових і повзувальних мод польових швидкостей. Показано, що в інтервалі частот $\omega_0, \omega_r \ll 1$, $\omega r \sim 1$, де τ_r – час релаксації иссушувачів для сильнов'язкого стану складових тензора анизотропії, τ_p – час коливальної релаксації, повзувальний та звуковий модулі пружності мають структуру:

$$L_i(\omega) = \rho [c_{ii}^2 + (c_{\infty}^2 - c_0^2) \omega \tau F(i\omega\tau)], \quad (9)$$

$$L_i(\omega) = \rho c_{ii}^2 \omega \tau F(i\omega\tau), \quad (10)$$

де

$$c_{ii}^2 = \frac{6\eta_{ii}(0)}{\pi^2 \rho \tau}, \quad (11)$$

$$c_{\infty}^2 = c_0^2 + \frac{4}{3} c_{ii}^2 + \frac{6\zeta_i(0)}{\pi^2 \rho \tau}. \quad (12)$$

Тут символ c_l позначає кластерій внески у відповідні величини. Показано, що множина температурних залежностей швидкості продольного звуку $c_l(T\omega_k)$, ... $< \omega_k < \dots < \omega_2 < \omega_1$, обмежена граничною кривою $c_l(T\omega) = c_0(T)$, де $c_0(T)$ визначається рівнянням:

$$\frac{1}{c_0^2} = \left[\frac{1}{c_{ii}^2} - \varphi \left(\frac{1}{c_{ii}^2} - \frac{1}{c_{\infty}^2} \right) - (\rho_s - \rho_i) \left(\frac{\partial \varphi}{\partial P} \right)_T \right]. \quad (13)$$

Тут c_{ii} і c_{∞} – значення повзувальної швидкості звуку при $\omega \rightarrow 0$ у силі та рідині без сильнов'язких кластерів відповідно.

Вивчення температурна поведінка процесу ядерної магнітної релаксації.

Проведено ретельне співставлення з експериментальними даними, яке показує як внутрішню самоузгодженість теорії, так і

матимістів дуже точного відтворення експериментальних даних по температурі, єлектропровідності та коефіцієнту поглинання проміжного і поверхневого звуків. І це зовсім не виключає можливість синтетичного підтвердження - якщо у будь-якій звуковій спектральній кластері, У чистому звуковому полі, температуру залишається таку рівністю, яка відповідає наявності відповідної кількості.

Представлені дисертації прояснюють диференції в структурі молекулярного та аморфного імпульсного розшарування скла. Проделано симетричний аналіз ієрархії розшарування, розглянуто загальні чирази для вивчення розшарування скла у найбільш характеричних мікрокластерах. Досліджено властивості однієї з найважливіших коефіцієнтів - цієї температури. Зокрема показано, що похідна діелектричної проникності по густині має збурення:

$$\epsilon_1 = \left(\frac{\partial \sigma}{\partial \rho} \right)_T = \frac{1}{1 - \varphi} \frac{\partial \sigma}{\partial \varphi} \left(\frac{\partial \varphi}{\partial \rho} \right)_T. \quad (14)$$

Інтегрування функціональності повідрівноважованого скла F'' надводної площини зокрема $\sigma(\tau)$. Тому при $\varphi \ll 1$:

$$F'' \sim \left(\frac{\partial \sigma}{\partial \rho} \right)_T \{ 1 + A \varphi + \dots \}, \quad (15)$$

де A є іншою комбінацією діелектричних проникностей і густин рідини та скла. Вказана температурна залежність знаходитьться у зв'язку з експериментальними даними.

Описана структура скору діелектризованого VI-розшарування. Показано, що поведінка центральної інтенсивності формулі «звичай» залежить від процесами, один з яких не з'являється з релаксацією розмірів слабоз'язаних кластерів, а другий - з релаксацією компонент тензора міцнотропії, які змінюються незалежно від розмірів слабоз'язаних кластерів. В спектрі домінує поперечна компонента

$$F''(k, \omega) \sim r \operatorname{Re} F(i\omega), \quad (16)$$

висота якої змінюється пропорційно часу релаксації τ . Бажливою рисою центральної компоненти є її інзеренційський характер. На частотах $c_{lo}k$, які відповідають розподілению поперечного звуку, у спектрі деполяризованого розсіювання симетра формуються бокові піки, інтенсивність яких змінюється за законом:

$$I'''(k, \omega \sim c_{lo}k) \sim \sum_{\pm} \frac{1/\tau_a}{(\omega \pm c_{lo}k)^2 + 1/\tau_a^2}. \quad (17)$$

Важливо відзначити, що інтегральна інтенсивність центральної компоненти і бокових піків мають один і той же порядок величини. Проте, на відміну від центральної компоненти, яка швидко звужується, висота та напівширина бокових піків змінюються несуттєво. Висоти центрального та бокових піків характеризуються стівідношенням

$$\frac{I'''(k, 0)}{I'''(k, c_{lo}k)} \sim \frac{\tau}{\tau_a}. \quad (18)$$

Обговорюється також поведінка деполяризованого розсіювання типу $I'''(\theta = 90^\circ)$, яке має певну специфіку. Розглянуто вплив апаратних ефектів. Через відсутність належної інформації про температурну поведінку параметрів виконано тільки якісне порівняння з експериментальними даними.

Досліджено структуру та температурну залежність спектрів поляризованого VV-розсіювання. Показано, що крім компонент, пов'язаних з тепловими та звуковими модами, в спектрі формується ще одна слабка центральна компонента з напівшириною $\sim 1/\tau$, висота якої швидко зменшується при зниженні температури. Досліджено температурну залежність напівширини компонент Мандельштама-Бріллюена:

$$\Gamma(T) = \left[\frac{4}{3} \left(\nu_0 + \frac{c_{lo}^2 \tau_a}{1 + c_{lo}^2 \tau_a^2 k^2} \right) + \left(\zeta_0 + \frac{c_b^2 \tau_v}{1 + c_{lo}^2 \tau_v^2 k^2} \right) + \frac{\kappa}{\rho_0 C_{p0}} (\gamma_\infty - 1) \right] k^2, \quad (19)$$

де ν_0 і ζ_0 – затравочні значення зсувної та об'ємної в'язкостей, κ – коефіцієнт тепlopроводності, ρ_0 і C_{p0} – відношення теплоемностей при постійних тиску та об'ємі на гранично низьких та високих час-

тотах відповідно. Показано, що при певній температурі T_0 вона приймає максимальне значення. Досліджено температурну залежність співвідношення Ландau-Плаческа r . Показано, що

$$r = \begin{cases} \frac{\gamma_0}{\gamma_0 - 1} (\gamma_0 - 1), & (a) \\ \frac{1}{\gamma_0 - 1}, & (b) \end{cases}, \quad (20)$$

де випадок (а) відповідає інтервалу температур $D_T k^2 \ll 1/\tau \ll c_0 k$, а (б) – $1/\tau \ll D_T k^2 \ll c_0 k$, D_T – коефіцієнт температуропроводності.

Розглянуто особливості температурної поведінки інтегральної інтенсивності розсіяного світла. Показано, що існування сильнов'язаних кластерів приводить до відхилення температурної залежності інтегральної інтенсивності від лінійної.

Розглянуто особливості поведінки перерізу вимушеного імпульсного розсіювання світла. Часові осциляції розсіяного сигналу визначаються швидкістю звуку, яка дорівнює

$$c_i^{-1}(n) = \sqrt{\frac{\rho}{2}} \frac{\sqrt{|L_i| + \operatorname{Re} L_i}}{|L_i|}, \quad i = l, t. \quad (21)$$

Згасання сигналу пов'язане з в'язко-пружними модулями L_i формулою

$$\beta = \sqrt{\frac{\pi}{2\rho}} (|L_i| - \operatorname{Re} L_i). \quad (22)$$

Детальні порівняння отриманих формул з експериментальними даними демонструють добру узгодженість між собою та з поведінкою інших нерівноважжих характеристик системи.

У четвертій главі викладено новий підхід до визначення часу коливальної релаксації τ_r . Пропонується τ_r визначати по співвідношенню Ландau-Плаческа r . Останнє має просту структуру у простих рідинах, де $r = r_0$, $r_0 = \gamma - 1$, $\gamma = h_p/h_v$. Тут h_p і h_v – теплосмісності системи при постійних тиску та об'ємі. Але в рідинах, молекули яких мають внутрішні коливальні ступені свободи, співвідношення Ландau-Плаческа суттєво ускладнюється і при $(c_0 k \tau_r)^2 \ll 1$ може бути записаним у вигляді:

$$r - r_0 = c_e^2 k^4 \tau_e^4 \left(\frac{\gamma \Delta c^2}{c_e^2} \right) \left[1 + \frac{\gamma \Delta c^2}{c_e^2} \right], \quad \omega^2 = c_e^2 - c_\infty^2, \quad (23)$$

де c_∞ і c_0 – акустична і термічна швидкості звуку. Співвідношення (23) є дуже вдалим для визначення r . Подібно у загальнення відповідних формул на рідини, молекули мають анизотропні. В цьому випадку

$$r - r_0 = r^2 \beta^2 + \eta \left[\frac{1}{\gamma} \omega_{MB}^2 \tau_e \tau_\alpha - \frac{4}{3} \eta k^2 \tau_\alpha \right] + \eta \beta \omega_{MB}^2 \left(\tau_e^2 - \tau_e \tau_\alpha + \tau_\alpha^2 \right) + 2 \omega_{MB}^2 \tau_e \tau_\alpha \beta, \quad (24)$$

де $\beta = \frac{2}{\gamma} \omega_{MB}^2 \tau_e^2 + \frac{4}{3} \eta k^2 \tau_\alpha$, ω_{MB} – частота компонент Мандельштама-Брілюсона.

За данимого запропонованого методу уточнено значення часу коливальної релаксації заміщених бензоку, деякі з яких можуть існувати в сильнов'язкому стані.

У податку викладається новий підхід до проблеми відокремлення апаратних ефектів. Підхід спирається на регуляризовані значення частотних моментів спектральної інтенсивності. Останні визначаються як коефіцієнти асимптотичного розкладу твірної функції частотних моментів:

$$F(z) = \int_{-\infty}^{\infty} \frac{I(\omega)}{\omega - z} d\omega = -\frac{1}{z} \left\{ m_0 + \frac{m_1}{z} + \frac{m_2}{z^2} + \dots \right\}, \quad \text{Im } z < 0. \quad (25)$$

Но відмінно від частотних моментів $m_i^{(0)} = \int_{-\infty}^{\infty} I(\omega) \omega^i d\omega$, визначених стандартним чином, регуляризований моменти є добре визначими навіть для повільно спадаючих спектральних функцій, зокрема, коренев'язких. Метод спирається на інтегральні характеристики досліджуваного сигналу, тому він є менш чутливим до типових похибок.

Так, якщо спектральний контур наближується суперпозицією двох вороніжанів, то їх напівширини γ_1 і γ_2 можуть бути отримані за формулою:

$$\gamma_{1,2} = \frac{\mu \pm \sqrt{\mu^2 - (m_1^2 - m_0 m_2)(m_1 m_3 - m_2^2)}}{m_1^2 - m_0 m_2}, \quad (26)$$

де $\mu = \frac{1}{2}(m_0 m_3 - m_1 m_2)$. Проведено розрахунки часів релаксації деяких заміщених бензолов.

ОСНОВНІ РЕЗУЛЬТАТИ ТА ВИСНОВКИ

1. Досліджена структура та температурна залежність питомих теплоемностей h_P і h_V сильнов'язких рідин. Показано, що кластерна модель сильнов'язкого стану добре відбиває усі характерні риси поведінки відповідних експериментально отриманих величин.

2. Детально вивчена природа частотної дисперсії питомих теплоемностей, діелектричної релаксації та в'язко-прускіх модулей. Встановлено, що моделювання структури та характеру теплового руху молекул у сильнов'язких рідинах за допомогою кластерних уявлень дозволяє самоувдовідно описати усю множину експериментальних даних.

3. З'ясована залежність значень термодинамічних величин від тривалості експерименту і умов виготовлення сильнов'язкого стану.

4. Запропоновано систему гідродинамічних рівнянь у сильнов'язкій області. На цій основі розглянуто властивості колективних мод теплового руху молекул.

5. Ретельно досліджена структура спектрів молекулярного розсіювання світла, розглянута температурна залежність найбільш суттєвих експериментальних параметрів. Показано, що центральна компонента деполяризованого розсіювання світла має цело-ренціуський характер. Встановлено закон, згідно з яким змінюється відносна висота центрального та бокових піків із зміною температури.

6. Описано поведінку інтегральної інтенсивності поляризованого розсіювання, напівширини компонент Мандельштама-Бріллюена та співвідношення Ландау-Плачека. Показано, що існування сильнов'язких кластерів приводить до специфічних внесків у

температурун залежність інтегральної інтенсивності, що якісно узгоджується з експериментальними спостереженнями.

7. Відтворено найбільш сприйнятливі значення часу релаксації найбільш суттєвого релаксаційного процесу у широкому інтервалі температур.

8. Запропоновано новий метод визначення часу коливальної релаксації за допомогою співвідношення Ландау-Плачека. Для ряду заміщених бензолу отримані уточнені значення.

9. Розроблено новий підхід до проблеми відокремлення анататих ефектів, який спирається на регуляризований псевдом чином частотні моменти спектральних ліній. За його допомогою знайдено уточнені значення часів релаксації деяких заміщених бензолу.

ПУБЛІКАЦІЙ

Основний зміст дисертаційної роботи викладено у чотирьох тезах доповідей міжнародних і національних конференцій та наступних роботах:

1. Лищук С. В., Маломуж Н. П. Особенности импульсного вынужденного рассеяния света в переохлаждённом глицерине. // Журн. физ. химии, 1995, т. 69, № 1, с. 110–117.

2. Lishchuk S. V., Malomuzh N. P. The peculiarities of molecular and stimulated impulsive light scattering in supercooled states of glycerol-like liquids. // J. Mol. Structure, 1995, vol. 348, p. 205–208.

3. Лищук С. В., Маломуж Н. П. Температурная зависимость релаксирующих параметров жидкостей типа глицерина в их переохлаждённых состояниях. // Журн. физ. химии, 1995, т. 69, № 9, с. 1675–1682.

4. Лищук С. В., Маломуж Н. П. Особенности спектров молекулярного рассеяния света в сильновязких жидкостях типа глицерина. // Журн. физ. химии, 1996, т. 70, № 3, с. 404–410.

5. Lishchuk S. V., Malomuzh N. P. Clusterization in supercooled states of glycerol-like liquids and its manifestations in different phenomena. // J. Chem. Phys. Express, 1996, October.

6. Ліщук С. В. Релаксаційні процесси в персохлажденим глицерине і их проявленіє в оптических экспериментах. // Труди 2^ї Всеукраїнської конференції молодих вчених, сер. Фізика, Київ, 1995: с. 47–56. – Деп. В ГНТБ України 04.09.1995 № 2035-Ук95. – 10 с.

ЦИТОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Маломуж Н. П., Пелищенко С. Б. Особенности теплового движения молекул в персохлажденных сильновязких состояниях жидкостей типа глицерина. // УФЖ, 1990, т. 35, № 3, с. 388–394.
2. Маломуж Н. П., Пелищенко С. Б. Релаксационные процессы в сильновязких жидкостях типа глицерина. // УФЖ, 1990, т. 35, № 4, с. 577–584.
3. Malomuzh N. P., Pelishenko S. B. Structure of supercooled states of highly-viscous glycerol-like liquids. // Phys. Lett. A, 1991, vol. 154, No. 5–6, p. 269–274.

Лищук С. В. Равновесные и неравновесные свойства сильно-вязких жидкостей типа глицерина. Диссертация на соискание учёной степени кандидата физико-математических наук по специальности 01.04.02 – Теоретическая физика. Одесский государственный университет им. И. Н. Мечникова, Одесса, 1996.

Диссертация содержит результаты: 5 работ, опубликованных в реферированных журналах, 1 работы, опубликованной в сборнике "Труды 2го Всеукраинской конференции молодых учёных" и 4 работ, опубликованных в тезисах национальных и международных конференций. В диссертации исследуется природа равновесных и неравновесных свойств сильновязких жидкостей типа глицерина. Детально изучаются температурная и частотная зависимости теплоёмкости, диэлектрической проницаемости, вязко-упругих модулей. Рассмотрение основывается на предположении о микронеоднородном строении переохлаждённых состояний сильновязких жидкостей. Предложены новые методы определения времени колебательной релаксации и отделения аппаратных эффектов. Проведено всестороннее сравнение с экспериментальными данными.

Ключові слова: сильноязкі рідини, кластери, релаксаційні процеси, склування, частотна дисперсія в'язко-пружиних модулів, комплексна тепlosміність, спектри молекулярного розсіювання світла, співвідношення Ландау-Плачека, регуляризовані частотні моменти.

ANNOTATION

The thesis contains the results of: 5 papers published in refereed journals, one paper published in Proceedings of 2nd Ukrainian Conference of Young Scientists, and 4 abstracts of national and international conferences. The nature of equilibrium and non-equilibrium properties of highly viscous glycerol-like liquids is investigated. The temperature and frequency dependencies of heat capacity, dielectric permeability, visco-elastic moduli are studied. The consideration is based on the assumption about microinhomogeneous structure of supercooled states for highly-viscous liquids. The new methods for determination of vibrational relaxation time and the separation of instrumental effects are proposed. The comprehensive comparison with experimental data is made.

Key words: highly viscous liquids, clusters, relaxation processes, glassification, frequency dispersion of visco-elastic moduli, complex heat capacity, molecular light scattering spectra, Landau-Placzek ratio, regularized frequency moments.